

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ЩОДО СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ»
ДЛЯ СТУДЕНТІВ ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 081 – «ПРАВО»
ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ «МАГІСТР»

КРЕМЕНЧУК 2019

Методичні вказівки щодо семінарських занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми виконавчого провадження» для студентів денної та заочної форм навчання зі спеціальності 081 – «Право» освітнього ступеня «Магістр»

Укладач старш. викл. А. С. Шмельова

Рецензент к. ю. н., доц. В. Л. Скрипник

Кафедра галузевих юридичних наук

Затверджено методичною радою Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського

Протокол № _____ від _____

Голова методичної ради _____ проф. В. В. Костін

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1 Теми та погодинний розклад лекцій, семінарських занять, самостійної роботи.....	7
2 Перелік семінарських занять і самостійної роботи.....	9
Семінарське заняття № 1 Основні риси виконавчого провадження.....	9
Семінарське заняття № 2 Правовий статус приватного виконавця.....	11
Семінарське заняття № 3 Учасники виконавчого провадження.....	14
Семінарське заняття № 4 Умови та порядок здійснення виконавчого провадження	17
Семінарське заняття № 5 Звернення стягнення на майно боржника. Розподіл стягнутих із боржника грошових сум.....	23
Семінарське заняття № 6 Особливості процесуального порядку виконання рішень немайнового характеру	27
Семінарське заняття № 7 Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.....	30
Семінарське заняття № 8 Контроль, перевірка виконавчого провадження. Нагляд у виконавчому провадженні. Відповідальність у виконавчому провадженні.....	32
3 Завдання на самостійну роботу.....	35
4 Питання до заліку.....	38
5 Критерії оцінювання знань студентів.....	40
Список літератури.....	42

ВСТУП

Для розбудови правової держави та громадянського суспільства в Україні важливим є формування нового, вищого рівня правосвідомості та правової культури. Великого значення набувають правове виховання і правова освіта. Без глибоких знань прав, свобод, чинного законодавства еволюційний розвиток нашого суспільства не відбувається.

Підвищення рівня правових знань, правосвідомості та правової культури можливе лише за повсякденного, професійно організованого правового виховання, здійснюваного з використанням усіх його форм.

Розуміння засад виконавчого провадження є необхідною умовою життєдіяльності громадянина України.

Навчальний курс «Актуальні проблеми виконавчого провадження» розроблено для підготовки студентів-правознавців за кваліфікаційним рівнем «Магістр» у Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського.

Виконавче провадження наразі є важливою складовою процесуального механізму захисту суб'єктивних прав, свобод та інтересів фізичних, юридичних осіб, а також держави. Після виокремлення державної виконавчої служби в окрему структуру та прийняття відповідного процесуального законодавства виникає потреба у формуванні належного рівня знань, умінь і навичок правознавців щодо організації та процесуального порядку здійснення виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), у тому числі в примусовому порядку.

Метою вивчення навчальної дисципліни «Актуальні проблеми виконавчого провадження» є засвоєння чинного законодавства, яке регулює примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), практикою його організації, а також ознайомлення з науковими працями про виконавче провадження.

Предметом навчальної дисципліни є вивчення загальних положень про виконавче провадження, а також правового статусу учасників виконавчого провадження, порядку й умов відкриття та здійснення виконавчого провадження, загального порядку звернення стягнення на майно боржника, заробітну плату й інших доходів, виконання рішень у немайнових спорах, порядку контролю за діяльністю державних виконавців, захист права стягувача, боржника та інших осіб під час провадження виконавчих дій.

Міждисциплінарні зв'язки: після вивчення навчальних дисциплін «Теорія держави і права», «Судові та правоохоронні органи», «Цивільне процесуальне право», «Господарське процесуальне право», «Адміністративне судочинство», «Міжнародне приватне право», «Кримінально-процесуальне право».

У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти повинні знати теоретичні проблеми виконавчого провадження, функції учасників виконавчого провадження, особливості звернення стягнення на грошові кошти, майно боржника та виконання рішень у немайнових спорах, порядок та умови здійснення виконавчого провадження, практику застосування законодавства, яке регулює виконавче провадження.

Студенти повинні

знати :

- місце норм, які регулюють порядок виконання рішень судових та інших юрисдикційних органів у системі права України;
- поняття, предмет, джерела та принципи виконавчого провадження;
- підстави виконання та виконавчі документи;
- організаційну структуру органів державної виконавчої служби, правовий статус державного виконавця, сторін та інших учасників виконавчого провадження;
- поняття, стадії виконавчого провадження та їх характеристику,

порядок вчинення виконавчих дій;

- порядок застосування заходів примусового виконання рішення;
- способи та механізми забезпечення законності виконавчого

провадження;

уміти :

- визначити суб'єктний склад виконавчого провадження;
- тлумачити зміст діяльності державного виконавця щодо виконання рішення;

- застосовувати норми виконавчого провадження для вирішення справ;

- визначити відповідність нормам чинного законодавства діяльність учасників виконавчого провадження та способи усунення можливих порушень.

- використовувати положення виконавчого провадження в розв'язанні професійних завдань;

- орієнтуватися в законодавстві, яке регулює виконавче провадження, оперативно знаходити необхідну правову інформацію;

- застосовувати чинне законодавство до конкретної правової ситуації.

Під час вивчення навчального курсу «Актуальні проблеми виконавчого провадження» використовуються такі форми проведення занять: лекції, семінарські заняття, самостійна робота студентів за темами. Кінцевий контроль знань проводиться у вигляді заліку.

**1 ТЕМИ ТА ПОГОДИННИЙ РОЗКЛАД ЛЕКЦІЙ,
СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ, САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ**

№ пор.	Тема	Денна форма навчання			Заочна форма навчання		
		Кількість годин			Кількість годин		
		Лекц.	Семінар.	Сам.	Лекц.	Семінар.	Сам.
1	Основні риси виконавчого провадження	1,75	2	7,5	0,75	–	10
2	Правовий статус приватного виконавця	1,75	2	7,5	0,75	–	10
3	Учасники виконавчого провадження	1,75	2	7,5	0,75	–	10
4	Умови та порядок здійснення виконавчого провадження	1,75	2	7,5	0,75	–	10
5	Звернення стягнення на майно боржника. Розподіл стягнутих із боржника грошових сум	1,75	2	7,5	0,75	–	10
6	Особливості процесуального порядку виконання рішень немайнового характеру	1,75	2	7,5	0,75	–	10
7	Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника	1,75	2	7,5	0,75	–	10

8	Контроль, перевірка виконавчого провадження. Нагляд у виконавчому провадженні. Відповідальність у виконавчому провадженні	1,75	2	7,5	0,75	2	12
	Усього:	14	16	60	6	2	82

2 ПЕРЕЛІК СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Семінарське заняття № 1

Тема Основні риси виконавчого провадження

Мета: охарактеризувати основні риси виконавчого провадження.

Питання для обговорення

1. Поняття і значення виконавчого провадження.
2. Моделі виконавчого провадження.
3. Правове підґрунтя діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців.
4. Принципи виконавчого провадження.
5. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання рішень.

Короткі теоретичні відомості

Захист майнових та особистих немайнових прав і свобод громадян, підприємств, установ і організацій різних форм власності провадиться судами загальної юрисдикції та рішень іншими органами (посадовими особами), що діють у межах і в порядку, передбачених для них законодавством України (ст. 6 ЦК).

У процесі виконання своїх функцій судові органи постановляють рішення, які після набрання ними законної сили є обов'язковими для всіх органів, підприємств, установ, організацій, службових осіб, громадян і підлягають виконанню на всій території України (ст. 18 ЦПК).

Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених цим Законом випадках на приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Законодавство про виконавче провадження – це сукупність правових

норм, які належать до системи адміністративно-процесуального права та предметом регулювання яких є суспільні відносини, що виникають у процесі діяльності органів державної виконавчої служби України, та приватних виконавців, спрямованої на примусове виконання рішень, ухвал, постанов судових органів та рішень інших органів (посадових осіб) у передбачених законом випадках.

Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) – сукупність дій визначених Законом органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, Законом України «Про виконавче провадження», іншими законами та нормативно-правовими актами, а також рішеннями, які відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» підлягають примусовому виконанню.

Теми рефератів

1. Поняття та значення виконавчого провадження.
2. Організація та діяльність державної виконавчої служби.
3. Моделі виконавчого провадження.

Контрольні питання

1. Принцип диспозитивності у виконавчому провадженні.
2. Децентралізована модель примусового виконання судових рішень та рішень інших органів.
3. Державні виконавці, їх правовий статус, права та обов'язки.

Питання для самостійного опрацювання

1. Принципи об'єктивності, рівноправності сторін, оперативності, повноти, законності.
2. Централізована модель примусового виконання судових рішень та рішень інших органів.
3. Міжнародні нормативно-правові акти, що регламентують порядок

здійснення виконавчого провадження.

4. Особливості здійснення виконавчого провадження державними виконавцями.

Література : [3, с. 8; 7, с. 12–13; 14, с. 22].

Семінарське заняття № 2

Тема Правовий статус приватного виконавця

Мета: оволодіння знаннями про правовий статус та засади діяльності приватних виконавців.

Питання для обговорення

1. Вимоги до приватного виконавця.
2. Допуск до складання кваліфікаційного іспиту особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.
3. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця.
4. Виконавчі округи і територіальні межі діяльності приватного виконавця.

Короткі теоретичні відомості

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит.

Згідно із ст. 20 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, до подання заяви про допуск до складання кваліфікаційного іспиту зобов'язана пройти навчання і стажування приватного виконавця.

Загальний строк навчання і стажування приватного виконавця не може перевищувати трьох місяців.

Від проходження стажування приватного виконавця звільняються особи, які мають стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років.

Про проходження навчання, стажування приватного виконавця видається свідоцтво, строк дії якого становить один рік.

Фізичні або юридичні особи мають право вільного вибору приватного виконавця з числа тих, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України, з урахуванням суми стягнення та місця виконання рішення, визначеного Законом України «Про виконавче провадження».

Приватний виконавець має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлюються Міністерством юстиції України.

Питання зупинення діяльності приватного виконавця регулюється ст. 42 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів». Діяльність приватного виконавця зупиняється у таких випадках: за власним бажанням на підставі заяви приватного виконавця про зупинення діяльності; у разі тимчасової відсутності приватного виконавця, що триває понад 10 календарних днів, – на строк такої тимчасової відсутності; якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності на належну страхову суму видача посвідчення приватного виконавця; переоформлення посвідчення приватного виконавця; зміна виконавчого округу приватним виконавцем; зміна офісу приватного виконавця; зміна помічника приватного виконавця; укладення договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця; рішення дисциплінарної комісії приватних виконавців та наказ Міністерства юстиції України про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення; зупинення діяльності

приватного виконавця; припинення діяльності приватного виконавця; поновлення діяльності приватного виконавця; рішення суду про скасування рішення дисциплінарної комісії приватних виконавців про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України (п. 2 ч. 2 ст. 24 Закону України «Про виконавче провадження»).

Згідно зі ст. 25 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» виконавчим округом є територія Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя.

Приватний виконавець має право приймати до виконання виконавчі документи, місце виконання яких відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» знаходиться у межах Автономної Республіки Крим, області або міста Києва чи Севастополя, у яких розташований його виконавчий округ.

Інформація про приватних виконавців виконавчого округу та реквізити їхніх офісів розміщуються у всіх судах та в органах державної виконавчої служби, розташованих у межах відповідного виконавчого округу.

Приватний виконавець, за умови відсутності незакінчених виконавчих проваджень, має право змінити виконавчий округ. Зміна виконавчого округу відбувається шляхом повідомлення Міністерства юстиції України про новий виконавчий округ та внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

У разі зміни приватним виконавцем виконавчого округу в повідомленні про зміну виконавчого округу обов'язково зазначається інформація про офіс приватного виконавця у новому виконавчому окрузі.

Теми рефератів

1. Дисциплінарна комісія приватних виконавців.

2. Підстави зупинення діяльності приватного виконавця.

Контрольні питання

1. Вимоги до приватного виконавця.

2. Кваліфікаційний іспит особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

3. Здійснення діяльності приватного виконавця.

4. Виконавчі округи діяльності приватного виконавця.

Питання для самостійного опрацювання

1. Приватний виконавець: поняття, правовий статус.

2. Випадки, у яких приватний виконавець не може здійснювати виконавче провадження.

3. Особливості правового положення учасників виконавчого провадження.

4. Асоціація приватних виконавців України.

Література : [2, с. 17–18; 5, с. 27; 17, с. 28].

Семінарське заняття № 3

Тема Учасники виконавчого провадження

Мета: оволодіння знаннями про поняття й основні теоретичні підходи до вивчення учасників відносин виконавчого провадження.

Питання для обговорення

1. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій.

2. Сторони виконавчого провадження, їх процесуальні права і обов'язки.

3. Представництво сторін у виконавчому провадженні.

4. Участь експерта, спеціаліста, перекладача та суб'єкта оцінювальної діяльності – суб'єкта господарювання .

5. Відводи у виконавчому провадженні.

Короткі теоретичні відомості

Відповідно до ч. 1 ст. 14 Закону України «Про виконавче провадження» учасниками виконавчого провадження є: виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерт, спеціаліст, перекладач, суб'єкт оцінювальної діяльності – суб'єкт господарювання, особи, права інтелектуальної власності яких порушені, – за виконавчими документами про конфіскацію та знищення майна на підставі статей 176, 177 і 229 Кримінального кодексу України, статті 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник.

Стягувачем є фізична або юридична особа чи держава, на користь чи в інтересах яких видано виконавчий документ.

Боржником є визначена виконавчим документом фізична або юридична особа, держава, на яких покладається обов'язок щодо виконання рішення.

Сторони можуть реалізувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, окрім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто.

Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, виконавець виносить постанову про залучення експерта або спеціаліста (кількох експертів або спеціалістів), а для проведення оцінювання майна – суб'єктів оцінювальної діяльності – суб'єктів господарювання.

Під час виконавчого провадження виконавець або сторони у разі потреби можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, яка володіє мовами, знання яких є необхідним для перекладу.

Для проведення виконавчих дій виконавець за потреби залучає

понятих, працівників поліції, представників органів опіки і піклування, інших органів та установ у порядку, встановленому цим Законом.

Сторони можуть реалізувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, окрім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто.

Діти та особи, визнані судом недієздатними, реалізують свої права та виконують обов'язки, пов'язані з виконавчим провадженням, відповідно до вимог закону через своїх законних представників.

Представництво юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом чи установчими документами юридичної особи, або через представників юридичної особи.

У разі виявлення обставин, за яких державний виконавець, приватний виконавець не може виконувати рішення, виконавець зобов'язаний заявити самовідвід та повідомити про це стягувача.

З тих самих підстав відвід виконавцю може бути заявлений стягувачем, боржником або їхніми представниками. Відвід має бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

Питання про відвід державного виконавця, який не заявив самовідвід, вирішується начальником відділу, якому підпорядкований державний виконавець, про що виноситься постанова.

Питання про відвід, самовідвід начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу вирішується керівником органу державної виконавчої служби вищого рівня. Постанова про задоволення чи відмову в задоволенні відводу, самовідводу начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу може бути оскаржена в 10-денний строк у

порядку, встановленому цим Законом.

У разі відводу (самовідводу) державного виконавця виконавчий документ передається іншому державному виконавцеві, а у разі відводу, самовідводу начальника органу державної виконавчої служби або всіх державних виконавців органу державної виконавчої служби – іншому органу державної виконавчої служби.

Теми рефератів

1. Участь адвоката у виконавчому провадженні.
2. Участь суб'єкта оцінювальної діяльності-суб'єкта господарювання у виконавчому провадженні.
3. Самовідвід приватного виконавця: процедура, наслідки.

Контрольні питання

1. Сторони виконавчого провадження.
2. Представництво у виконавчому провадженні.
3. Відводи у виконавчому провадженні.

Питання для самостійного опрацювання

1. Учасники виконавчого провадження.
2. Участь експерта, перекладача у виконавчому провадженні.

Література : [19, с. 32; 20, с. 12; 22, с. 3].

Семінарське заняття № 4

Тема Умови та порядок здійснення виконавчого провадження

Мета: опанування та застосування на практиці знань стосовно порядку здійснення виконавчого провадження.

Питання для обговорення

1. Особливості підвідомчості виконавчих проваджень органам державної виконавчої служби та утворення виконавчих груп.
2. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання.
3. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання, поновлення пропущеного строку.

4. Початок примусового виконання рішень.
5. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення.
6. Повернення виконавчого документа стягувачу.
7. Закінчення виконавчого провадження.

Короткі теоретичні відомості

Примусовому виконанню підлягають виконавчі документи, визначені у статті 3 Закону України «Про виконавче провадження».

Виконавчий документ повинен відповідати вимогам до виконавчого документа, зазначеним у статті 4 Закону.

Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання передбачено статтею 12 Закону України «Про виконавче провадження»

Строки у виконавчому провадженні – це періоди часу, в межах яких учасники виконавчого провадження зобов'язані або мають право прийняти рішення або вчинити дію.

Строки у виконавчому провадженні встановлюються законом, а якщо вони не визначені законом – встановлюються виконавцем.

Будь-яка дія або сукупність дій під час виконавчого провадження повинна бути виконана не пізніше граничного строку, визначеного цим Законом.

Строки, встановлені цим Законом, обчислюються в робочих днях, місяцях і роках, а також можуть визначатися посиланням на подію, яка повинна неминуче настати.

Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох років, окрім посвідчень комісій з трудових спорів та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців.

Строки, зазначені в частині першій цієї статті, встановлюються для

виконання рішення з наступного дня після набрання ним законної сили чи закінчення строку, встановленого в разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а якщо рішення підлягає негайному виконанню – з наступного дня після його прийняття.

Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів у справах про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я, втрати годувальника тощо може бути пред'явлено до виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються у разі:

- 1) пред'явлення виконавчого документа до виконання;
- 2) надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки або розстрочки виконання рішення.

У разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку з неможливістю в повному обсязі або частково виконати рішення строк пред'явлення такого документа до виконання після переривання встановлюється з дня його повернення, а в разі повернення виконавчого документа у зв'язку із встановленою законом заборонаю щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, а також проведення інших виконавчих дій стосовно боржника – з дня закінчення строку дії відповідної заборони.

Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, має право звернутися із заявою про поновлення такого строку до суду, який видав виконавчий документ, або до суду за місцем виконання.

Відповідно до ст. 371 ЦПК України стягувачам, які пропустили строк для пред'явлення виконавчого документа до виконання з причин, визнаних судом поважними, пропущений строк може бути поновлено.

Заява про поновлення пропущеного строку подається до суду, який

видав виконавчий лист, або до суду за місцем виконання і розглядається в судовому засіданні з повідомленням сторін, які беруть участь у справі. Їхня неявка не є перешкодою для вирішення питання про поновлення пропущеного строку. Суд розглядає таку заяву в десятиденний строк.

Згідно зі ст. 119 ГПК України, у разі пропуску строку для пред'явлення наказу до виконання з причин, визнаних господарським судом поважними, пропущений строк може бути відновлено.

Заява про відновлення пропущеного строку подається до господарського суду, який прийняв судові рішення. Заява розглядається у засіданні господарського суду, про час і місце якого повідомляються ухвалою стягувач і боржник. Неявка боржника і стягувана у судові засідання не є перешкодою для розгляду заяви.

За результатами розгляду заяви виноситься ухвала, яка надсилається стягувачеві і боржнику.

Відповідно до ст. 26 Закону України «Про виконавче провадження» виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у ст. 3 цього Закону:

- 1) за заявою стягувача про примусове виконання рішення;
- 2) за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;
- 3) якщо виконавчий документ надійшов від суду у випадках, передбачених законом;
- 4) якщо виконавчий документ надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду (суду іноземної держави, інших компетентних органів іноземної держави, до повноважень яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, іноземних чи міжнародних арбітражів) у порядку, встановленому законом;
- 5) у разі, якщо виконавчий документ надійшов від Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами,

одержаними від корупційних та інших злочинів.

Виконавчий документ повертається стягувачу, якщо: стягувач подав письмову заяву про повернення виконавчого документа; у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, а здійснені протягом року виконавцем заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними; стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, нереалізоване під час виконання рішення, за відсутності іншого майна, на яке можливо звернути стягнення; стягувач перешкоджає проведенню виконавчих дій або не здійснив авансування витрат виконавчого провадження, незважаючи на попередження виконавця про повернення йому виконавчого документа; у результаті вжитих виконавцем заходів неможливо встановити особу боржника, з'ясувати місцезнаходження боржника–юридичної особи, місце проживання, перебування боржника – фізичної особи (окрім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку з втратою годувальника, про відібрання дитини, а також виконавчі документи, за якими мають бути стягнуті кошти чи інше майно, та інші виконавчі документи, що можуть бути виконані без участі боржника); у боржника відсутнє визначене виконавчим документом майно, яке він за виконавчим документом повинен передати стягувачу в натурі; боржник – фізична особа (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку із втратою годувальника, а також виконавчі документи про відібрання дитини) чи транспортні засоби боржника, розшук яких здійснювався поліцією, не виявлені протягом року з дня оголошення розшуку; відстрочка виконання рішення, надана судом, яким постановлено рішення, не закінчилася; законом встановлено заборону щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, якщо в нього відсутнє інше майно чи кошти, на які можливо

звернути стягнення, а також щодо проведення інших виконавчих дій стосовно боржника, що виключає можливість виконання відповідного рішення; відсутня його згода на заміщення приватного виконавця у випадках, передбачених Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»; запроваджено тимчасову адміністрацію банку-боржника, окрім рішень немайнового характеру.

Теми рефератів

1. Умови та строки прийняття виконавчого документа до виконання.
2. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання.

Контрольні питання

1. Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.
2. Примусове виконання рішення.
3. Зупинення виконавчого провадження: поняття, підстави, значення, наслідки.
4. Особливості виконання рішень у разі відкриття кількох виконавчих проваджень щодо одного боржника.

Питання для самостійного опрацювання

1. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
2. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
3. Повернення виконавчого документа без виконання. Поворот виконання. Відновлення виконавчого провадження.
4. Добровільне виконання рішення. Час провадження виконавчих дій.

Література : [1, с. 9; 6, с. 20; 13, с. 8].

Семінарське заняття № 5

Тема Звернення стягнення на майно боржника. Розподіл стягнутих із боржника грошових сум.

Мета: на підґрунті засвоєних знань уміти відтворити ситуацію практичного звернення стягнення на майно боржника.

Питання для обговорення

1. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
2. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника.
3. Порядок звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
4. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника – юридичної особи, фізичної особи – підприємця.
5. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника.
6. Зняття арешту з майна.

Короткі теоретичні відомості

Розподіл стягнутих виконавцем з боржника за виконавчим провадженням грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника) здійснюється у такій черговості:

- 1) у першу чергу повертається авансовий внесок стягувача на організацію та проведення виконавчих дій;
- 2) у другу чергу компенсуються витрати виконавчого провадження, не покриті авансовим внеском стягувача;
- 3) у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків фактично стягнутої суми або основна винагорода приватного виконавця пропорційно до фактично стягнутої з боржника суми;
- 4) у четверту чергу стягуються штрафи, накладені виконавцем відповідно до вимог цього Закону.

Розподіл грошових сум у зазначеній черговості здійснюється в міру їх стягнення.

Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації.

Про звернення стягнення на майно боржника виконавець виносить постанову.

Стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна здійснюється у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу звертається стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржнику. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру, у якому фактично проживає боржник.

Разом із житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику.

У разі звернення стягнення на об'єкт нерухомого майна виконавець здійснює в установленому законом порядку заходи щодо з'ясування належності майна боржнику на праві власності, а також перевірки, чи перебуває це майно під арештом.

Після документального підтвердження належності боржнику на праві власності об'єкта нерухомого майна виконавець накладає на нього арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідного реєстру у встановленому законодавством порядку. Про накладення арешту на об'єкт нерухомого майна, заставлене третім особам, виконавець невідкладно повідомляє таким особам.

Виконавець звертає стягнення на кошти боржника – юридичної особи, що перебувають у касах або інших сховищах боржника – юридичної особи, у банках або інших фінансових установах. Інформацію про наявні у боржника

рахунки виконавець отримує в органах доходів і зборів, інших державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, які зобов'язані надати йому інформацію невідкладно, але не пізніше ніж у триденний строк, а також за повідомленнями стягувача.

Також виконавець може звернути стягнення на кошти боржника – юридичної особи, розміщені на його рахунках і на рахунках, відкритих боржником - юридичною особою через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи.

Не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом. Банк, інша фінансова установа, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повідомити виконавця про цільове призначення рахунку та повернути постанову державного виконавця без виконання в частині арешту коштів, що знаходяться на таких рахунках.

У разі, якщо після накладення виконавцем арешту на кошти боржника – юридичної особи у банках чи інших фінансових установах боржник умисно не виконує судового рішення і відкриває нові рахунки в банках чи інших фінансових установах, виконавець надсилає відповідним правоохоронним органам матеріали для притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

У разі відсутності у боржника – юридичної особи коштів в обсязі, необхідному для покриття заборгованості, стягнення звертається на інше майно, належне такому боржникові або закріплене за ним, у тому числі на майно, що обліковується на окремому балансі філії, представництва та іншого відокремленого підрозділу боржника – юридичної особи (окрім

майна, вилученого з цивільного обороту, або обмежено оборотоздатного майна, майна, на яке не може бути звернено стягнення), незалежно від того, хто фактично використовує таке майно.

Арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення.

Арешт на майно (кошти) боржника накладається виконавцем унаслідок винесення постанови про арешт майна (коштів) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника.

Арешт на рухоме майно, що не підлягає державній реєстрації, накладається виконавцем лише після проведення його опису.

Постанова про арешт майна (коштів) боржника виноситься виконавцем під час відкриття виконавчого провадження та не пізніше наступного робочого дня після виявлення майна.

Теми рефератів

1. Черговість стягнення з боржника за виконавчим провадженням грошових сум.
2. Примусова реалізація майна боржника.
3. Особливості звернення стягнення на майно боржника, яке належить йому на праві спільної та спільної часткової власності.
4. Звернення стягнення на заставлене майно.
5. Особливості звернення стягнення на майно боржника фізичної особи-підприємця.
6. Порядок звернення стягнення на майно у разі реорганізації та ліквідації боржника – юридичної особи.

Контрольні питання

1. Реалізація майна, на яке звернено стягнення. Реалізація арештованого майна.
2. Арешт і вилучення майна боржника.
3. Порядок проведення опису майна (коштів) боржника.

4. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.

Питання для самостійного опрацювання

1. Звернення стягнення на будинок, квартиру, приміщення, земельну ділянку.

2. Підстави для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника.

3. Порядок вилучення майна боржника.

Література : [11, с. 13–14; 12, с. 28; 18, с. 21–22; 23, с. 2–6].

Семінарське заняття № 6

Тема Особливості процесуального порядку виконання рішень немайнового характеру

Мета: вільно орієнтуватися в системі понять і принципів інституту виконання рішень немайнового характеру.

Питання для обговорення

1. Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення.

2. Вирішення питання про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України.

3. Виконання рішення про відібрання дитини.

4. Виконання рішення про поновлення на роботі.

5. Виконання рішення про виселення боржника.

Короткі теоретичні відомості

За рішеннями, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після закінчення строку (10 робочих днів), перевіряє виконання рішення боржником. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження.

У разі невиконання без поважних причин боржником рішення

виконавець вносить постанову про накладення на боржника штрафу, у якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, – протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність.

Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, передбаченого частиною другою цієї статті, повторно перевіряє виконання рішення боржником.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення, якщо таке рішення може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених цим Законом.

У разі невиконання боржником рішення, яке не може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Виконавець під час виконання рішення про заборону вчиняти певні дії або про утримання від вчинення певних дій доводить до відома боржника резолютивну частину такого рішення, про що складає відповідний акт. Після складення акта виконавець вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Під час виконання рішення про відібрання дитини державний виконавець проводить виконавчі дії за обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування.

За необхідності державний виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу.

У разі невиконання боржником рішення у встановлений виконавцем строк на боржника накладається штраф та застосовуються інші заходи примусового виконання рішення.

За неможливості з'ясування місцезнаходження боржника чи дитини державний виконавець звертається з поданням до суду про розшук дитини або боржника.

Під час виконання рішення про відібрання дитини не допускається застосовувати до дитини заходи фізичного або іншого впливу.

Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується невідкладно. У разі невиконання боржником рішення у встановлений виконавцем строк на боржника накладається штраф та застосовуються інші заходи примусового виконання рішення.

Рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі та внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Теми рефератів

1. Виконання рішення про відібрання дитини.

Контрольні питання

1. Особливості виконання рішення про стягнення аліментів.
2. Особливості вчинення виконавчих дій щодо іноземців, осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб.

Питання для самостійного опрацювання

1. Порядок виконання рішення про виселення та про вселення.

Література : [4, с. 19–22; 5, с. 1–5; 7, с. 46–48].

Семінарське заняття № 7

Тема Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника

Мета: вільно орієнтуватися в системі понять і принципів процедури звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.

Питання для обговорення

1. Умови та процедура звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
2. Порядок стягнення аліментів.
3. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.

Короткі теоретичні відомості

Стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається у разі відсутності в боржника коштів на рахунках у банках чи інших фінансових установах, відсутності чи недостатності майна боржника для покриття в повному обсязі належних до стягнення сум, а також у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів.

За іншими виконавчими документами виконавець має право звернути стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника без застосування заходів примусового звернення стягнення на майно боржника – за письмовою заявою стягувана або за виконавчими документами, сума стягнення за якими не перевищує п'яти мінімальних розмірів заробітної плати.

Про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника виконавець виносить постанову, яка надсилається для виконання підприємству, установі, організації, фізичній особі, фізичній особі – підприємцю, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

Виконавець у разі надходження виконавчого документа про стягнення аліментів у день відкриття виконавчого провадження повинен підрахувати

розмір заборгованості зі сплати аліментів та разом з постановою про відкриття виконавчого провадження повідомити про нього стягувача і боржника. Розрахунок заборгованості має бути помісячним і містити суму заробітної плати та інших доходів боржника, що залишилася після утримання податків, відсоток або частку заробітку (доходу), визначений виконавчим документом, загальну суму заборгованості.

Якщо розмір заборгованості перевищує суму відповідних платежів за три місяці зі сплати аліментів, виконавець перевіряє майновий стан боржника з одночасним накладенням арешту на майно боржника, вносить до автоматизованої системи виконавчого провадження відомості про заборгованість боржника та надсилає стягувачу письмове роз'яснення про право на звернення до органів досудового розслідування із заявою (повідомленням) про вчинення кримінального правопорушення боржником, що полягає в ухиленні від сплати аліментів. Звернення стягнення на заробітну плату не перешкоджає зверненню стягнення на майно боржника, якщо існує непогашена заборгованість понад три місяці.

Визначення суми заборгованості із сплати аліментів, присуджених як частка від заробітку (доходу), визначається виконавцем у порядку, встановленому Сімейним кодексом України.

Теми рефератів

1. Порядок стягнення аліментів за виконавчими листами за минулий час.

Контрольні питання

1. Виконання рішень про відібрання дитини.

Питання для самостійного опрацювання

1. Виконання рішень про виселення боржника.

Література : [19, с. 19–27; 20, с. 46–47; 21, с. 34].

Семінарське заняття № 8

Тема Контроль, перевірка виконавчого провадження. Нагляд у виконавчому провадженні. Відповідальність у виконавчому провадженні

Мета: вільно орієнтуватися в системі понять і принципів інституту адміністративної процедури не лише України, але й зарубіжних країн.

Питання для обговорення

1. Оскарження дій посадових осіб, державного виконавця й інших посадових осіб Державної виконавчої служби України.
2. Оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби.
3. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця.
4. Відповідальність за невиконання законних вимог виконавця та порушення Закону України «Про виконавче провадження».

Короткі теоретичні відомості

Згідно зі ст. 74 Закону України «Про виконавче провадження» рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до суду, який видав виконавчий документ, у порядку, передбаченому законом.

Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця також можуть бути оскаржені стягувачем та іншими учасниками виконавчого провадження (окрім боржника) до начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець. Рішення, дії та бездіяльність начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, можуть бути оскаржені до керівника органу державної виконавчої служби вищого рівня.

Скарга у виконавчому провадженні подається виключно у письмовій формі та має містити:

1) найменування органу державної виконавчої служби, до якого вона подається;

2) повне найменування (прізвище, ім'я та по батькові) стягувана та боржника, їхні місця проживання чи перебування (для фізичних осіб) або місцезнаходження (для юридичних осіб), а також найменування (прізвище, ім'я та по батькові) представника сторони виконавчого провадження, якщо скарга подається представником;

3) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу, що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина);

4) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилання на порушену норму закону;

5) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

6) підпис скаржника або його представника із зазначенням дня подання скарги.

Контроль за діяльністю приватних виконавців здійснюється Міністерством юстиції унаслідок проведення планових і позапланових перевірок.

Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на 2 роки. Підставою для проведення планової перевірки діяльності приватного виконавця є графік проведення такої перевірки.

Для проведення планової перевірки діяльності приватного виконавця Міністерством юстиції утворюється робоча група, до складу якої, окрім працівників структурних підрозділів Міністерства юстиції, можуть залучатися працівники органів ДВС, які мають високий професійний рівень та досвід практичної роботи не менше 5 років.

Керівник структурного підрозділу Міністерства юстиції, відповідальний за перевірку, готує доповідну записку із зазначенням строків проведення планової перевірки, складу робочої групи і плану перевірки.

До плану перевірки включаються всі питання, що стосуються організації діяльності приватного виконавця.

Теми рефератів

1. Особливості оскарження дій приватного виконавця.
2. Відповідальність у виконавчому провадженні.

Контрольні питання

1. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.
2. Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.
3. Відповідальність за невиконання законних вимог державного виконавця.
4. Порядок і підстави оскарження дій посадових осіб Державної виконавчої служби.

Питання для самостійного опрацювання

1. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.
2. Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.
3. Відповідальність за невиконання законних вимог державного виконавця.
4. Кримінальна відповідальність за порушення порядку виконання рішень.

Література : [10, с. 19; 12, с. 46; 15, с. 23].

3 ЗАВДАННЯ НА САМОСТІЙНУ РОБОТУ

ЗАДАЧА 1

Місцевий суд виніс рішення про стягнення аліментів на користь неповнолітньої доньки позивачки Д. Через 5 днів після оголошення рішення позивачка звернулася до місцевого суду, що розглянув справу, із заявою про видачу їй виконавчого листа для пред'явлення його до виконання. Проте у видачі виконавчого листа гр-ці Д. було відмовлено на тій підставі, що відповідно до положень ст. 431 ЦПК виконавчий лист може бути виданий для пред'явлення до виконання після набрання судовим рішенням законної сили, а це рішення ще не набрало законної сили.

Які процесуальні порушення мають місце у вказаній ситуації?

Який порядок звернення судових рішень до виконання?

ЗАДАЧА 2

Представник стягувача та боржник уклали мирову угоду в процесі виконання рішення та подали її у письмовій формі державному виконавцю за місцем виконання рішення для передачі до суду. Але держвиконавець не прийняв мирову угоду, тому що, з його слів, представник стягувача не має права укласти мирову угоду – мирова угода може бути укладена тільки особисто стягувачем.

Як повинен вчинити державний виконавець?

Назвіть учасників виконавчого провадження.

ЗАДАЧА 3

Стягувач Л., який мешкав у Ленінському районі м. Миколаїв, пред'явив виконавчий лист для виконання в Ленінський районний відділ державної виконавчої служби. Вибір місця виконання стягувач мотивував тим, що боржник Н. мешкає у Центральному районі м. Миколаїв, а стягувачу зручніше звертатися до виконавчої служби за місцем свого мешкання. Через 2 тижні після пред'явлення виконавчого листа у виконавчу службу боржник

Н. переїхав на постійне мешкання у Заводський район.

Як повинен вчинити державний виконавець?

ЗАДАЧА 4

Стягувач З. пропустив строк пред'явлення до виконання виконавчого напису нотаріуса у зв'язку з тим, що знаходився у службовому відрядженні за межами України. Після повернення з відрядження стягувач З. звернувся до державної виконавчої служби за місцем свого мешкання з клопотанням про поновлення строку для пред'явлення виконавчого напису нотаріуса до виконання.

Як повинен вчинити державний виконавець?

ЗАДАЧА 5

У зв'язку з тим, що виконавчі дії можна було здійснити тільки у вихідні дні (боржник в інші дні відсутній за місцем свого постійного мешкання, щоб перешкодити роботі державного виконавця), державний виконавець оформив відповідну ухвалу і в неділю о 23.00. з'явився за місцем мешкання боржника.

Які процесуальні порушення мають місце в цьому випадку?

ЗАДАЧА 6

Протягом двох місяців державний виконавець не мав можливості стягнення аліментів із заробітної плати й інших доходів боржника.

Боржник не працював і не одержував доходів, тому стягування було звернуто на майно боржника.

Чи правильно діяв державний виконавець?

Який порядок стягнення аліментів?

ЗАДАЧА 7

За заявкою держвиконавця спеціалізована організація провела прилюдні торги. У заявці державного виконавця зазначалася початкова вартість майна, що виставляється на торги, за ринковою ціною. Нерухомість

за вказаною ціною не була реалізована на перших торгах, тому на повторних торгах початкова ціна, за якою вона реалізується, була знижена на 50 відсотків.

Яка правова оцінка цієї ситуації?

ЗАДАЧА 8

Після відкриття виконавчого провадження по виконавчому листу держвиконавець визначив боржнику строк добровільного виконання судового рішення. Боржник без поважних причин не виконав цих вимог, тому держвиконавець застосував до боржника штрафні санкції, після чого виконавчий лист надійшов до суду, що його видав.

Яка правова оцінка цієї ситуації?

ЗАДАЧА 9

Питання про повернення виконання рішення не було вирішено судом під час нового розгляду справи, тому позивач подав заяву про повернення виконання. За подання заяви про поворот виконання він сплатив судовий збір.

Суд прийняв заяву та розглядав її в судовому засіданні без повідомлення сторін.

Які процесуальні порушення мають місце у цьому випадку?

4 ПИТАННЯ ДО ЗАЛІКУ

1. Поняття і значення виконавчого провадження.
2. Моделі виконавчого провадження.
4. Принципи виконавчого провадження.
5. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання рішень.
6. Вимоги до приватного виконавця.
7. Допуск до складання кваліфікаційного іспиту особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.
8. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця.
9. Виконавчі округи і територіальні межі діяльності приватного виконавця.
10. Учасники виконавчого провадження.
11. Особи, які залучаються до проведення виконавчих дій.
12. Сторони виконавчого провадження, їх процесуальні права і обов'язки.
13. Представництво сторін у виконавчому провадженні.
14. Участь експерта, спеціаліста у виконавчому провадженні.
15. Участь перекладача у виконавчому провадженні.
16. Відводи у виконавчому провадженні.
17. Особливості підвідомчості виконавчих проваджень органам державної виконавчої служби та утворення виконавчих груп.

Авансовий внесок

18. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання.
19. Вимоги до виконавчого документа.
20. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання, поновлення пропущеного строку.
21. Початок примусового виконання рішень.
22. Відстрочка або розстрочка виконання рішення.
23. Встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення.
24. Повернення виконавчого документа стягувачу.
25. Закінчення виконавчого провадження.
26. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.

27. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника.
28. Порядок звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
29. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника – юридичної особи.
30. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника фізичної особи-підприємця.
31. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника.
32. Зняття арешту з майна. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
33. Вирішення питання про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України.
34. Виконання рішення про відібрання дитини.
35. Виконання рішення про поновлення на роботі.
36. Виконання рішення про виселення боржника.
37. Умови та процедура звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
38. Порядок стягнення аліментів.
39. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.
40. Оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби.
41. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця.
42. Відповідальність за невиконання законних вимог виконавця та порушення Закону України «Про виконавче провадження».

5 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	Відмінно	зараховано
82 – 89	B	Добре	
74 – 81	C		
64 – 73	D	Задовільно	
60 – 63	E		
35 – 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Максимальна сума балів, які може набрати студент, становить 100 балів, із яких :

10 балів – відвідування та робота на лекціях;

20 балів – за індивідуальну роботу;

30 балів (ділиться на кількість практичних (семінарських) занять) – опитування (виступ та активна участь на кожному практичному занятті);

10 балів – за контрольну роботу (в семестр проводиться 2 контрольні роботи);

20 балів – підсумковий модульний контроль;

Індивідуальна робота студентів передбачає: участь у роботі студентського наукового гуртка (проблемної групи), студентських конференціях, конкурсах, олімпіадах; написання рефератів та їх презентацію; анотацію прочитаної додаткової літератури; бібліографічний опис літератури. Вибір виду індивідуальної роботи студент здійснює за власними інтересами, попередньо узгодивши з викладачем. Індивідуальна робота оцінюється від 0 до 20 балів.

Контрольну роботу студенти виконують у формі тестів, колоквиуму або письмових відповідей на 3–4 запитання за темами, які були вже розглянуті на практичних заняттях.

Реферати готуються за темами, що зазначені в модулі. Тему та план реферату студент узгоджує із викладачем, який проводить заняття. Оптимальний обсяг реферату – 15–20 сторінок.

Підсумковий модульний контроль (ПМК) – проводиться на останньому практичному (семінарському) занятті у письмовій (усній) формі, зміст якого охоплює весь курс навчальної дисципліни.

У разі невиконання студентом якихось завдань поточного модульного контролю з об'єктивних причин він має право з дозволу викладача відпрацювати ці завдання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1996. – № 30. Ст. 141.

2. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 2 червня 2016 року // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 1403-VIII. – Ст. 30.

3. Про виконавче провадження : Закон України від 02 червня 2016 року // Відомості Верховної Ради України. – 2016 – № 1404-VIII. – Ст. 96

4. Бадила О. О. Принцип змагальності та його вплив на забезпечення доказів у цивільному процесі : теорія, судова практика, законодавство / О. О. Бадила // Часопис Київського університету права : Український науково-теоретичний часопис. – 2013. – № 4. – С. 202 – 206.

5. Балух В. С. Нормативно-правові основи формування системи альтернативного вирішення спорів в Україні / В. С. Балух // Часопис Київського університету права : Український науково-теоретичний часопис. – 2013. – № 4. – С. 162 – 168.

6. Білоусов Ю. В. Виконавче провадження : навч. пос. / Ю. В. Білоусов. – К. : Прецедент. – 2005. – 192 с.

7. Бондаренко-Зелінська Н. Л. Окремі питання захисту прав та інтересів відповідача в цивільному процесі / Н. Л. Бондаренко-Зелінська, П. В. Гопкін // Університетські наукові записки : часопис Хмельницького університету управління та права. – 2015. – № 1. – С. 27 – 37.

8. Бонтлаб В. В. Процесуальні строки у контексті удосконалення цивільного судочинства : науково-правовий аспект / В. В. Бонтлаб // Держава і право : збірник наукових праць : юридичні науки. Вип. 67. – К. : Інститут Держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2015. – С. 179 – 188.

9. Вапнярчук В. Допустимість доказів (доказування) у практиці Європейського Суду / В. Вапнярчук // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2015. – № 2. – С. 177 – 183.

10. Фіслевський Д. П. Державна виконавча служба в Україні : навч. пос. для вузів / Д. П. Фіслевський та ін. – К. : Алерта. – 2004. – 564 с.

11. Журба І. О. Сторони в цивільному процесі : потенційний та реальний статус / І. О. Журба // Часопис Київського університету права : Український науково-теоретичний часопис. – 2013. – № 4. – С. 214 – 218.
12. Корякин М. И. Исполнительное производство в Украине : Сб. нормат. актов / Сост. М. И. Корякин. – Х. : Ксилон. – 2002. – 307 с.
13. Коваль О. Значення заборони повторного ризику у процесуальному законодавстві зарубіжних країн / О. Коваль // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2015. – № 2. – С. 156 – 162.
14. Коляденко П. Співвідношення повноти фіксування судового засідання технічними засобами з іншими засадами здійснення судочинства / П. Коляденко // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. – 2015. – № 2. – С. 57 – 62.
15. Мельник В. І. Закон України «Про виконавче провадження» : пост. матеріали. Коментарі. / В. І. Мельник, М. І. Хавренюк – К. : Атіка. – 2002. – 272 с.
16. Мельник З. До питання судової практики, застосування способів захисту цивільних прав та інтересів / З. Мельник // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. – 2015. – № 2. – С. 12 – 18.
17. Мороз А. О. Вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги / А. О. Мороз // Юридична наука. – 2015. – № 5. – С. 73 – 92.
18. Налуцишин В. В. До питання об'єкта невиконання судового рішення / В. В. Налуцишин // Університетські наукові записки : часопис Хмельницького університету управління та права. – 2015. – № 1. – С. 216 – 221.
19. Про виконавчу службу та виконавче провадження в Україні // Право і практика. – 2007. – № 32. – С. 124.

20. Савчук К. О. Міжнародний суд ООН як засіб мирного розв'язання міжнародних спорів у сучасному міжнародному праві / К. О. Савчук, О. І. Мельничук // Часопис Київського університету права : Український науково-теоретичний часопис. – 2013. – № 4. – С. 341 – 347.

21. Фурса С. Я. Виконавче провадження в Україні : навч. пос. / С. Я. Фурса, С. В. Щербак – К. : Атіка. – 2002. – 480 с.

22. Україна В. С. Про практику розгляду судами цивільних справ із застосуванням Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей від 25 жовтня 1980 року (Гаазька Конвенція) / В. С. Україна // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. – 2015. – № 3. – С. 75 – 91.

23. Фесик К. О. Перспектива колективного провадження в цивільному процесі України: окремі аспекти підготовки справи до судового розгляду / К. О. Фесик // Держава і право : збірник наукових праць : юридичні науки. Вип. 67. – К. : Інститут Держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2015. – С. 224 – 234.

24. Копайгори І. Д. Цивільне виконавче право : навч. підр.; / за загальною редакцією Копайгори І. Д. / – Львів. – 2007. – 538 с.

Методичні вказівки щодо семінарських занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми виконавчого провадження» для студентів денної та заочної форм навчання зі спеціальності 081 – «Право» освітнього ступеня «Магістр»

Укладач старш. викл. А. С. Шмельова

Відповідальний за випуск зав. кафедри галузевих юридичних наук
В. Л. Скрипник

Підп. до др. _____ Формат 60x84 1/16. Папір тип. Друк ризографія.

Ум. друк. арк. _____ Наклад _____ прим. Зам. № _____. Безкоштовно.

Видавничий відділ
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
вул. Першотравнева, 20, м. Кременчук, 39600